

H. Kernkamp-Biegel

Spoorzoeken in de kerstdagen

Het gaat er hierbij om dat 'de schat' waar het spoor heen leidt, een nog kale kerstboom is, die door de deelnemers tot een versierde kerstboom wordt omgetoverd. Je kunt er een echte, niet te grote en wat los staande spar in bos of tuin voor uitkiezen, maar ook een van tevoren op een bepaalde plek geplaatste, al afgehakte kerstboom in houder of op een houten kruis. Deze boom wordt van tevoren voorzien van een kerstboompijk in de top, waardoor duidelijk wordt aangegeven dat hij het einddoel van de tocht is.

De route - of de routes - leiden in een tuin - of buiten, in een stuk bos - naar deze boom. De weg erheen wordt aangegeven door kerstboomversiersels in plaats van de gekleurde wollen draadjes, veertjes of pijlen op de grond die dat meestal moeten doen. De deelnemers krijgen bij de start ieder een mandje of tas en een uitleg of geschreven mededeling voor de spelregels. Ze moeten de versiersels die de route aangeven verzamelen. Als ze bij het einddoel, de boom dus, zijn aangekomen, gaan ze die boom naar eigen smaak ermee versieren. Wanneer alle deelnemers zijn aangekomen en alle versiersels zijn opgehangen, kunnen allen samen een kerstlied zingen, of luisteren naar een kort kerstverhaal.

De route zelf kan één weg zijn, die alle deelnemers volgen. De versiersels zijn van tevoren zo opgehangen dat zowel grote als kleine kinderen kans hebben ze te vinden. Ook kunnen twee of meer routes worden uitgestippeld door verschillende kleuren te gebruiken en die routes gemakkelijk en moeilijker te maken. Per route moeten de versiersels in één kleur worden gehouden: bijvoorbeeld, zilver, goud, rood, blauw. Daardoor zijn er geen vergissingen mogelijk als routes elkaar kruisen.

De versiersels kunnen van tevoren door de deelnemers zelf worden gemaakt, waardoor ze weinig kosten. Ze moeten bestand zijn tegen regen en wind. Je kunt ervoor nemen:

Kleine kerstballen.

Lametta slingers, die verkrijgbaar zijn in zilver, goud en nog andere kleuren. Als je deze slingers in stukjes van 15 à 25 cm knipt, aan het einde een dun ijzerdraadje erom doet en ze daarna vertikaal aan takken, struiken en in bomen hangt, kunnen grote en kleinere kinderen ze gemakkelijk zien.

Ook kun je van zilverpapier of aluminiumfolie niet te grote ronde ballen vormen. Je kunt evengoed vloeipapier nemen, waaromheen zilverpapier wordt gekneed. Hang de ballen aan dun ijzerdraad, dat je er op één plek als een vishaakje doorheen duwt. Je kunt deze ballen nog versieren met kralen of met bessen, kleine hulstblaadjes enzovoort, die je met een speld erin steekt.

Wit schuimplastic, dat nogal eens wordt gebruikt om er dozen mee te voeren waarin apparaten worden verkocht (mixer, klok, enzovoort), kan worden uitgesneden tot alle mogelijke figuren. Je kunt die gemakkelijk oprijgen, of versieren door er spelden in te steken waaraan een kraal is geregen.

Tenslotte zijn er nog allerlei balletjesslingers te koop. Als je die balletjes opnieuw oprijgt tot snoeren van 10 tot 15 stuks, die je dan ophangt - òf als je ze als een 'armbandje' om een tak heenschuift (neem hiervoor 25 tot 30 balletjes), dan geeft dat ook een vrolijk effect.

Omdat in december bomen en struiken kaal zijn, vallen deze versiersels, zo klein als ze zijn, goed op als ze met zorg worden opgehangen. Maar denk er vooral aan dat ieder steeds één kleur moet kunnen volgen - vooral als de wegen elkaar kruisen!

